

A kóbor ceruza tündére és a nádbugavadász

*(a kóbor ceruza tündére édes ismerős
szólítja a szóbohócban bujkálót: gyere!
a nagyfülű fiút: te zöld te cserepes szájú
gyere te nádbugavadász!*

*jelmezbolt akkor zsinóron aláereszkedik
kiülnek a dáliakerekű éjszakapartra ketten
társalkodásuk tanúja a tojásdad diák meg én
hallgatjuk Kisasszond bükkösében a szelet)*

*(a kóbor ceruza tündére talán elnehezül
fésülgetni haját egy cserfa tornyába ül
vörös cserfa ágán bagoly gyöngye lángol
zsombékos rét a feje alja éjjel*

*és a vadász mert puskát sose látott
cserfa tornyába mindjárt fölkiáltott
röppen a madár szárnya összezsattan
kőkény-fák havaznak csönd-balladában)*

*(hajnal van álomsárga résen át belépünk
„Teve Púpja kapitány utasa vagyok!” „Mehet!”
ő a megmondhatója hódolat kit illet itt
rég pictorokat és térképészeket azt mondja
a tündér és a vadász marokszám szaggatja
tíz ujjal tépi Édesfagyökér ország szellemei
nagyszélű szürke kalap alól nézik az esőt
senki se kérdi meddig tart mit jelent)*

Édesfagyökér

*ki vagy mi vagy te Édesfagyökér
ország aranyház szerelem vagy te Édesfagyökér
almazöld sáv égboltom alján fénypalló*

*(Kátránnyal kimázolt csomagolópapír az arcokon?
Süllyedés a hulladékok párolgó völgyébe?
Az öl-fölcicomázás tökéletesítése villogókkal?)*

Rontani-bontani buzgó agyarak bordát törnek?
Vásári méznyalogatók istennőt apróznak?
Megszököm a parázna paraziták fatornyából.)

fecskefogaton surranok öbleidbe Édesfagyökér
követem a bodzafejű nádszárú nyilvessző ivét
ahova hull oda elmegek olajfaligeteidbe én

tengered hajnala palaszürke selyme csendsimá
szikláid mesebeli árnyai öröklött utópiát
mosdatnak életre-halálra emberfiát

te az istálló barmait jártodban összekolompolod
és a füled mellé tűzött galagonyaággal szoknyásan
hajasan illesz előttem szépségem Édesfagyökér

utcáidon sétikál egy kesze-kusza társaság
mezítláb csattogunk naptól meleg macskaköveiden
leütött tökfedők gurigáznak eszeveszetten arra

gyógyulás vagy a láz kígyóit te visszavered
ábrándozás részege vagy te a holdfény italosa
céltalanságom révésze régész múltakból jósoló

legyél ha vagy ha nem vagy te valaholi valami
te remény hóbortosa talányos mutatványos
utánad mondom litániásan súgd csak Édesfagyökér

BETHLEN GÁBOR MAROSILLYEI SZÜLŐHÁZA
(IMRE LAJOS METSZETE)